

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un estiu enriquidor per a tots

«El Déu Trinitat és comunió d'amor i la família és el seu reflex vivent» ens diu el papa Francesc a la seva exhortació apostòlica *Amoris Laetitia* (AL 11). Sens dubte, la defensa de la família és un objectiu i una prioritat per a l'Església. El benestar de les persones i de les famílies és un indicador del benestar de la societat. I ara que arriba l'estiu les famílies fan molts plans. És una oportunitat per canviar rutines, descobrir, aprendre i, en definitiva, per gaudir de la família.

El ventall de possibilitats per gaudir de l'estiu és ampli, especialment per als més petits. Malauradament, en aquesta estació no totes les famílies tenen les mateixes oportunitats, moltes famílies vulnerables estan condemnades a sobreviure i no poden gaudir de l'estiu com voldrien. Certament, els infants són la baula més feble en la cadena de víctimes de l'exclusió social, que s'ha disparat per la inflació dels preus al consum. Molts nens i nenes no poden fer activitats educatives i de lleure fora de l'horari lectiu, perquè les seves famílies no poden pagar-les. A l'estiu, la xarxa social que protegeix aquests infants durant el curs disminueix.

És per això que, un any més, la Fundació Pere Tarrés, entitat de l'Església Arxidiocesana de Barcelona, duu a terme la campanya «Cap infant sense colònies». Aquesta iniciativa vol garantir l'accés a les activitats de lleure a l'estiu a més de sis mil infants en situació de vulnerabilitat a través d'un programa de beques.

Cal aplaudir aquesta obra diocesana i la feina de moltes parròquies i institucions que treballen perquè l'estiu sigui un temps d'esbarjo i descans, però

també un temps educatiu i obert a Déu sobretot, a través de les colònies, els campaments i els casals per als infants, adolescents i joves.

Com ens diu una mare d'una nena del Raval de Barcelona, que rep l'ajut de la Fundació Pere Tarrés, «els nens han d'estar amb altres nens, jugar, divertir-se, conèixer altres infants. Als casals hi ha nens i nenes de moltes nacionalitats i això m'encanta, perquè aquesta convivència enriqueix molt la persona».

Moltes famílies beneficiàries d'aquestes beques viuen situacions precàries des del punt de vista laboral i de l'habitatge. Disposen de pocs recursos per a l'alimentació, per a les seves necessitats bàsiques i fins i tot per comprar roba. El 75% d'aquests infants es troben al llindar de la pobresa.

La iniciativa de la Fundació Pere Tarrés ofereix un estiu enriquidor des d'un punt de vista humà i espiritual. La majoria d'aquests infants, si no participessin en aquests casals o colònies, estarien tancats a casa o desatesos pel carrer durant tot l'estiu.

Benvolguts germans i germanes, donem gràcies a aquesta entitat social de l'Església i a totes les persones que, amb el seu temps i amb la seva col·laboració econòmica, ajuden a fer possible aquest projecte. I també donem gràcies a tantes parròquies que fan possible que els infants, els adolescents i els joves tinguin uns dies de convivència, oci i aprenentatge, i així promoguin el benestar de les famílies.

ACTUALITAT

Barcelona celebra la solemnitat del Corpus Christi

FOTO: AGUSTÍ CODINACH

El passat diumenge, 11 de juny, es va celebrar al Pla de la Seu la tradicional missa de la solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Joan Josep Omella, i concelebrada pels bisbes auxiliars Mons. David Abadías, Mons. Sergi Gordo i Mons. Javier Vilanova. Entre la feligresia assistent a l'acte, hi havia diverses autoritats, entre les quals hi destaquen el director d'Afers Religiosos, Carles Armengol, així com diversos representants de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

En el moment de l'homília, el cardenal Omella va fer una crida a la comunió exposant que «l'Eucaristia és el sagrament de la unitat», i que «la unió amb Crist ens demana establir vincles de fraternitat amb els germans».

Després de la celebració litúrgica, va tenir lloc la processó de la custòdia sobre el tron del Rei Martí l'Humà amb els tres bisbes auxiliars, acompanyats del seguici religiós i popular. El recorregut va transcórrer pel barri Gòtic de Barcelona.

Enmig del recorregut, la processó va fer una aturada especial on es troba el mosaic de Joan Miró, a la Rambla, per fer una pregària especial per les víctimes de l'atemptat del 17 d'agost del 2017.

Enguany, en acabar la processó la pluja va impedir que es fes la tradicional dansa de l'Àliga i dels gegants, davant la custòdia. Per aquest motiu, es va celebrar directament la benedicció final, que va anar a càrrec del bisbe auxiliar Mons. Sergi Gordo.

ENTREVISTA

Vetllar per l'ètica a la IA

JUAN FRANCISCO JIMÉNEZ

La Universitat Abat Oliba CEU (UAO) s'ha adherit als principis del document «The Call for AI Ethics», impulsat per la Pontifícia Acadèmia per a la Vida, i ha estat acceptada a formar part de la *Roma Call for AI Ethics*. A partir d'ara, per tant, inclourà en els seus graus continguts relatius a la Intel·ligència Artificial (IA). Juan Francisco Jiménez és director del Departament de Comunicació i delegat per a la Transformació Digital de la UAO CEU.

Per què és important l'ètica a l'hora d'implementar la IA?

Aquesta tecnologia té un impacte significatiu a la societat i a la vida de les persones. La IA pot influir en decisions importants i en àrees sensibles com la privadesa, la seguretat, l'ocupació i la justícia. La consideració ètica garanteix que la IA s'utilitzi de manera responsable, justa, transparent i respectuosa amb els valors i els drets fonamentals de les persones.

En què ajudarà l'UAO en aquest terreny de la reflexió acadèmica?

La UAO contribuirà aportant la seva experiència a diferents àrees rellevants: investigarà i analitzarà l'impacte ètic de la IA en camps com el Dret, l'Economia, l'Educació i la Comunicació. A més, integrarà continguts relacionats amb l'ètica a la IA als seus programes de grau, la qual cosa permetrà formar futurs professionals amb coneixements sòlids en aquesta àrea i fomentar el debat ètic en l'àmbit acadèmic.

Com pot ajudar l'Església a què es faci un bon ús de la IA?

L'Església té un paper important amb la IA a causa de la seva preocupació pels valors ètics, la dignitat humana i el benefici comú. Els creients tenim la responsabilitat de convertir els valors en acció, en virtuts, i aplicar criteris ètics a totes les àrees de la vida, inclosa la tecnologia. La IA requereix una reflexió profunda sobre les seves implicacions i la manera com s'utilitza en benefici de la humanitat.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Afeixugats i esperançats

Diumenge rere diumenge em poso en contacte amb els lectors del *Full Dominical*, abordant un tema proper al dia a dia. He considerat que també ho havia de fer amb aquesta qüestió que les darreres setmanes ha sacsejat la comunitat eclesial.

Com cada diumenge, la comunitat de la missa de dotze anava arribant i omplint l'església. S'omplí, com quasi sempre. Se'ls veia serens i alhora afeixugats. Feia molts pocs dies que el celebrant d'aquesta eucaristia havia estat acusat d'un abús a un menor, quaranta anys enrere. Feia molts anys que la celebrava, la més concorreguda de cada diumenge en aquesta església. A l'inici de la celebració, s'assegueren i el celebrant llegí aquest text: «Cada diumenge ens apleguem per celebrar l'eucaristia. En ella celebrem l'amor radical de qui es lliurà fins al final per guarir les ferides del món, per plantar cara al mal, i per buidar les creus en les quals sofreixen les víctimes del pecat. Avui arribem especialment consternats i més conscients que mai que això no són paraules genèriques. Les darreres notícies sobre abusos a menors comeses per alguns religiosos ens han trasbalsat.

El fet que hi hagin casos que responsabilitzin persones properes a

nosaltres, companys de comunitat, o consiliaris i pastors en les quals hem confiat i als quals estimem, ens dol, i d'alguna manera ens desborda. El dolor de les víctimes esdevé espai sagrat en el que no sabem bé com endinsar-nos-hi. Avui hem de tornar al Senyor amb més urgència, amb més honestat i amb més humilitat per demanar el seu perdó i la seva gràcia. Avui necessitem que l'eucaristia sigui, més que mai, vincle d'unió en una comunitat ferida. Que la plenitud de l'amor de Déu es converteixi per a nosaltres en escola per aprendre a estimar bé. I que la seva paraula il·lumini les nostres foscores, per ajudar-nos a mantenir l'esperança». Acabada la lectura un silenci dens, carregat de sentit omplí el temple.

Davant el dolor llargament arrossegat de les víctimes, el fet sempre rebutjable de l'abús, ens ha de moure a la recerca de la justícia i de la veritat, de la pau, del respecte. «Qui acull un d'aquests infants en nom meu, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat» (Mc 9,37). Acollir els infants. Ens ho ha dit Jesús! «Tracta els joves com a germans» (1 Tm 5,1). Acollir les víctimes. També ens ho ha dit la Paraula de Déu.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Gozo de amor hasta las lágrimas

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Transitaba un campesino por los alrededores de su localidad y se topó, sorprendido, con un hombre que lloraba a grandes gritos, era un fraile; movido de compasión, si dirigió a él para ver qué le pasaba. Oyó la siguiente afirmación: ¡El Amor no es amado! Tras aquella respuesta encontró a san Francisco de Asís; aquel buen hombre comenzó, asimismo, a sollozar en alta voz. Dicen que cuando el santo salía de la oración, no podía retener para sí el fuego que llevaba dentro. Entre dolor, gozo y alegría, predicaba por las calles, clamando: ¡El Amor no es amado!

«Dios es Amor» (1 Jn 2,8.16). Dios es bondad, amor, gozo y alegría. «El Corazón de Cristo se desborda en amor divino y humano», nos decía Pío XII (HA, 24).

Jesús es aquél que lo ha dado todo, hasta lo inimaginable, por amor a nosotros. Dios nos ama de tal modo que nos ha dado a su propio Hijo, que ha muerto y resucitado por nosotros, por puro amor.

Los santos, también los de la puer-ta de al lado, se saben envueltos en ese amor incondicional de Dios.

¿Cómo hemos de responder a tal amor?, ¿en nuestra relación con Dios, en nuestra actitud de ternura hacia los demás, hacia la creación? ¿Somos capaces de ¡gritar, sin avergonzarnos, por calles y plazas!: «El Amor no es amado»?

Que María, en la grandeza de su corazón, nos muestre cómo responder al amor entregado de Dios, cómo servir y cómo morir a uno mismo, al amor propio y a la vanagloria.

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s.X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Julianna Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48].

Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18].

Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. Jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15].

Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Divendres [2Co 11,18.21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23].

Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dissabte. [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80].

Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Diumenge vinent, diumenge XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Jr 20,10-13 / Sl 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

DIUMENGE XI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 19,2-6a)

En aquells dies els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meua aliança, sereu la meua possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meua. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meua nació sagrada.»

Salm responsorial (99)

R. Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és, de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,6-11)

Germanos, quan nosaltres érem encara incapços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà la prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 9,36-10,8)

En aquell temps Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se'n apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrants que hi faci anar més segadors.» Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits impurs i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són, primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos, Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, Simó, el zelote, i Judes, l'iscariot, que el va traïr. Jesús envià aquests dotze, tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí, prediqueu anunciant que el Regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-ho també sense pagar.»

Lectura del libro del Éxodo (Éx 19,2-6a)

En aquellos días, los israelitas llegaron al desierto del Sinaí y acamparon allí, frente al monte. Moisés subió hacia Dios. El Señor lo llamó desde el monte, diciendo: «Así dirás a la casa de Jacob, y esto anunciarás a los israelitas: "Ya habéis visto lo que he hecho con los egipcios, y cómo a vosotros os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí. Ahora, pues, si de veras escucháis mi voz y guardáis mi alianza, vosotros seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, porque mía es toda la tierra; seréis para mí un reino de sacerdotes y una nación santa".»

Salmo responsorial (99)

R. Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios; / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

Lectura de la carta al apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,6-11)

Hermanos: Cuando nosotros todavía estábamos sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; en verdad, apenas habrá quien muera por un justo; por un hombre de bien tal vez se atrevería uno a morir; mas la prueba de que Dios nos ama es que Cristo, siendo nosotros todavía pecadores, murió por nosotros. ¡Con cuánta más razón, pues, justificados ahora por su sangre, seremos por él salvos del castigo! Si, cuando éramos enemigos, fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo, ¡con cuánta más razón, estando ya reconciliados, seremos salvos por su vida! Y no sólo eso, sino que también nos gloriamos en Dios, por nuestro Señor Jesucristo, por quien hemos obtenido ahora la reconciliación.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 9,36-10,8)

En aquel tiempo, al ver Jesús a las gentes, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, como ovejas que no tienen pastor. Entonces dijo a sus discípulos: «La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogad, pues, al Señor de la mies que mande trabajadores a su mies.» Y llamando a sus doce discípulos, les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos y curar toda enfermedad y dolencia. Éstos son los nombres de los doce apóstoles: el primero, Simón, llamado Pedro, y su hermano Andrés; Santiago el Zebedeo, y su hermano Juan; Felipe y Bartolomé, Tomás y Mateo, el publicano; Santiago el Alfeo, y Tadeo; Simón el Celote, y Judas Iscariote, el que lo entregó. A estos doce los envió Jesús con estas instrucciones: «No vayáis a tierra de gentiles, ni entréis en las ciudades de Samaria, sino id a las ovejas descarriadas de Israel. Id y proclamad que el reino de los cielos está cerca. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, echad demonios. Lo que habéis recibido gratis, dadlo gratis.»

COMENTARI

Escollits i enviats per Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Jesús veu que moltes persones del seu propi poble no tenen un bon guiatge i viuen desorientats i desesperançats; com ovelles sense pastor.

Ho denuncia moltes vegades, perquè els qui feien de pastors i guies del seu poble (fariseus, mestres de la llei, sacerdots), tenien desorientada molta gent. Ell, que ha vingut per donar-nos vida, amor, pau, esperança i salvació, vol que la seva persona i el seu missatge arribi a tothom.

És el Messies esperat, que sap i coneix que hi ha moltes persones que cerquen la veritat, però que som «com ovelles sense pastor»; veu que «la collita és abundant, però que hi ha pocs segadors». Vol formar una nova comunitat, promet un món nou, i una manera de viure diferent.

Davant d'aquesta situació, Jesús reacciona amb compassió i vol fer participar de la seva missió a persones que el segueixen plenament i que ell crida especialment per a ser enviats a la missió que se'ls confiarà. Els evangelis ens en donen els seus noms; la crida és personal, i demana una resposta total i plena a una missió que compromet tota la seva vida.

Els dona unes recomanacions: «aneu més aviat a les ovelles perdudes; prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop». Les seves paraules hauran d'anar acompanyades de bons signes: «Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis». I ho hauran de fer desinteressadament i sense buscar-hi cap avantatge material.

Avui, Jesucrist i la seva Paraula també se'ns adreça a nosaltres, i ens continua cridant a ser bons col·laboradors en la seva gran missió. Cal que ens preguntem a què ens crida avui el Senyor, i a quines missions som enviats en nom seu.

Els que han d'anar al davant de les comunitats en nom de Crist, són molt importants, i cal que la seva vida, la seva crida i l'enviament siguin el millor possibles. Però tots són cridats i enviats a la gran tasca de viure i ensenyar a viure l'Evangelí.

Jesús espera de nosaltres que ensenyem la seva paraula, acompanyem i ajudem a viure-la amb el nostre exemple, com a comunitat que s'ajuda i s'estima. Demanem a Jesucrist que ens ajudi a realitzar bé la Missió que ens correspon.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Reunió de la Congregació per als bisbes. El proper dijous, 22 de juny, el cardenal Joan Josep Omella participarà a una nova reunió de la Congregació per als bisbes, a la Santa Seu.

Missa d'enviament pels pelegrins de la JMJ de Lisboa. El proper diumenge, 25 de juny, a les 12 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà la Missa d'enviament pels pelegrins que aquest estiu participaran a la Jornada Mundial de la Joventut que tindrà lloc a Lisboa. Serà a l'Església de Sant Rafael (c/ de Marie Curie, 23).

AGENDA

Presentació del llibre *La penúltima paraula*. El proper dimarts, 20 de juny, a les 19 h, la Fundació Joan Maragall, Viena edicions i l'ISCREB tenen el plaer de convidar-vos a la presentació del darrer llibre d'Antoni Matabosch, *La penúltima paraula. Memòries per a una Església renovada*. L'acte anirà a càrrec de Carles Duarte i de Llum Delàs. Serà a la Casa del Llibre. Entrada lliure. (Rambla de Catalunya, 37).

43a Assemblea Nacional de la RCCE. Del 6 al 9 de juliol, amb motiu de la 43a

REFLEXIONS D'ESTIU

3. Elogi de la foscor

«Es quan dormo que hi veig clar», diu Josep Vicenç Foix. És a dir, en la foscor de la nit, i amb els ulls tancats. Segurament que deu ser perquè tanquem tan poc els ulls que ens surt tan sovint aquella exclamació de «és que no veig res clar!»; segur que no ens falten motius.

Josep Vicenç Foix ens posa sobre la pista per trobar la solució. Potser es tracta de redescobrir el valor de la foscor, i en això els invidents ens poden ajudar. Ells, que no poden veure la llum, han desenvolupat altres sentits i mitjans per conèixer la realitat i poder-s'hi moure.

Ja ho hem vist, molta foscor està en la nostra mirada, tal com ens ho diu Rabindranath Tagore: «Llegim malament el món, i després diem que ens enganya». Per això ens cal tancar els ulls més sovint per trobar altres mitjans per tal de conèixer la llum de la veritat, ja que com ens recorda Antoine de Saint-Exupéry, «Allò que és essencial és invisible als ulls. Només amb el cor ho podem percebre». Tancant els ulls trobarem altres mitjans per conèixer la llum; podrem posar distància amb tot allò

que veiem tan clar o tan fosc i hi veurem, si som prou lúcids i lliures, per valorar-ho. Veurem que no ens podem deixar enlluernar, sinó que la llum l'hem de buscar.

Sant Joan de la Creu és un mestre a l'hora d'ensenyar-nos a veure la llum més clara en la foscor de la nit: «Su claridad nunca es oscurecida, y sé que toda luz de ella es venida, aunque es de noche» (*Cantar de la alma que se huela de conocer a Dios por fe*).

Avui segueix essent realitat el que ens diu el profeta: «el poble que vivia en la fosca ha vist una gran llum; una llum ha resplendit per als qui vivien al país de mort i de tenebra» (Mt 4,16). Hem de saber apagar tanta llum de la pantalla, cloure-hi els ulls per tal que ell ens els obri a la llum: «Jesús tornà a imposar-li les mans sobre els ulls, i el cec hi veié clarament» (Mc 8,25), i així poder ser «la llum del món» (Mt 5,14).

Oriol Xirinachs

Elogi d'allò que no en fem mai,
Ed. Claret. Barcelona, 2021

Assemblea Nacional de la Renovació Carismàtica Catòlica que se celebrarà a Alcobendas (Madrid). Per a més informació trucar al tel. 670 901 299.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dimecres, 21 de juny, a les 20 h, dansa contemplativa a la Sala Madruï (c/ Anglès, 55).

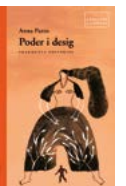
Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Les floretes de quatre grans sants: Antoni Abat, Martí, Benet, Francesc, de Bernabé Dalmau. Aquest llibre de 260 pàgs., editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, fa un repàs de les vides de quatre sants ben vius en la pietat cristiana.

Poder i desig, d'Anna Pàz. Aquest llibre de 86 pàgines, editat per l'editorial Fragmenta, analitza les relacions entre poder i desig i entre l'eros masculí i el femení.

L'autora ens adverteix del perill dels automatismes ideològics que pretenen respondre per nosaltres abans que puguem tenir un diàleg interior honest i ric.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Un verano enriquecedor para todos

«El Dios Trinidad es comunión de amor y la familia es su reflejo viviente» nos dice el papa Francisco en su exhortación apostólica *Amoris Laetitia* (AL 11). Sin duda, la defensa de la familia es un objetivo y una prioridad para la Iglesia. El bienestar de las personas y las familias es un indicador del bienestar de la sociedad. Y ahora que llega el verano, las familias hacen muchos planes. Es una oportunidad para cambiar rutinas, descubrir, aprender y, en definitiva, para disfrutar de la familia.

El abanico de posibilidades para disfrutar del verano es muy amplio, especialmente para los más pequeños. Desgraciadamente, en esta estación no todas las familias tienen las mismas oportunidades, muchas familias vulnerables están condenadas a sobrevivir y no pueden disfrutar del verano como quisieran. Realmente, los niños son el eslabón más débil en la cadena de víctimas de la exclusión social, que se ha disparado por la inflación de los precios al consumo. Muchos niños y niñas no pueden hacer actividades educativas y de ocio fuera del horario lectivo, porque sus familias no pueden pagarlas. En ve-

rano, la red social que protege a estos niños durante el curso disminuye.

Por eso, un año más, la Fundación Pere Tarrés, entidad de la Iglesia Archidiesana de Barcelona, lleva a cabo la campaña «Ningún niño sin colonias». Esta iniciativa quiere garantizar el acceso a las actividades de ocio en verano a más de seis mil niños en situación de vulnerabilidad a través de un programa de becas.

Hay que aplaudir esta obra diocesana y el trabajo de tantas parroquias e instituciones que trabajan para que el verano sea un tiempo de recreo y descanso, pero también un tiempo educativo y abierto a Dios sobre todo, a través de las colonias, los campamentos y los casales para niños, adolescentes y jóvenes.

Como nos dice una madre de una niña del Raval de Barcelona, que recibe la ayuda de la Fundación Pere Tarrés, «los niños deben estar con otros niños, jugar, divertirse, conocer a otros niños. En los casales hay niños y niñas de muchas nacionalidades y eso me encanta, porque esa convivencia enriquece mucho a la persona».

Muchas familias beneficiarias de estas becas viven situaciones precarias desde el punto de vista laboral y de la vivienda. Disponen de pocos recursos para la alimentación, para sus necesidades básicas e incluso para comprarse ropa. El 75% de estos niños se encuentran en el umbral de la pobreza.

La iniciativa de la Fundación Pere Tarrés ofrece un verano enriquecedor desde un punto de vista humano y espiritual. La mayoría de estos niños, si no participaran en estos casales o campamentos, estarían encerrados en casa o desatendidos por la calle durante todo el verano.

Queridos hermanos y hermanas, damos gracias a esta entidad social de la Iglesia y a todas las personas que, con su tiempo y su colaboración económica, ayudan a hacer posible este proyecto. Y damos gracias también a tantas parroquias que hacen posible que los niños, adolescentes y jóvenes tengan unos días de convivencia, ocio y aprendizaje, y así promuevan el bienestar de las familias.